

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29.12.1994, sp. zn. 5 Cao 286/94, ECLI:CZ:VSPH:1994:5.CAO.286.1994.1

Číslo: 21/1996

Právní věta: I když nárok na dávku zanikl, pokračuje její výplata až do doby, kdy se stane vykonatelným rozhodnutím o odnětí této dávky. Dávka náleží v dosavadní výši až do dne předcházejícího dni její nejbližší výplaty, která následuje po dni doručení rozhodnutí o odnětí této dávky.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 29.12.1994

Spisová značka: 5 Cao 286/94

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Pojištění důchodové

Předpisy: 100/1988 Sb. § 37 odst. 2 100/1988 Sb. § 96 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím ze dne 10. 12. 1993 přiznala Česká správa sociálního zabezpečení navrhovateli, počínaje dnem 20. 1. 1994, částečný invalidní důchod podle ustanovení § 37 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb. V odůvodnění k tomu rozhodnutí bylo uvedeno, že navrhovatel již není podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení plně invalidní, a proto mu byl odňat invalidní důchod podle ustanovení § 96 odst. 4 citovaného zákona od splátky následující po dni doručení tohoto rozhodnutí.

V opravném prostředku navrhovatel nesouhlasil s tímto rozhodnutím a žádal, aby mu byl ponechán invalidní důchod, neboť jeho zdravotní stav se naopak zhoršil, což odůvodňoval tím, že jeho páteř je věkem stále méně přizpůsobivá jakémukoliv namáhání a ani operativní zásah nemůže jeho zdravotní stav zlepšit, což dokládá lékařskými zprávami přiloženými k odvolání.

Krajský soud v Hradci Králové jako soud prvního stupně opravnému prostředku navrhovatele nevyhověl a přezkoumávané rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení potvrdil jako věcně správné. Při dokazování vycházel soud prvního stupně z výpovědi navrhovatele, slyšeného jako účastník řízení, z obsahu lékařské dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v J., z posudku lékaře této správy ze dne 3. 9. 1993 a zejména pak z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště v H., ze dne 22. 3. 1994 a z doplňujícího posudku téže komise ze dne 24. 6. 1994. Soud prvního stupně po zhodnocení všech provedených důkazů

dospěl k závěru, že opravný prostředek navrhovatele není důvodný. Soud prvního stupně vyšel z objektivního a přesvědčivého závěru posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která hodnotila zdravotní stav navrhovatele porovnáním původních lékařských nálezů s odbornými vyšetřeními v době nedávné, vyslovila shodný názor s lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v J., že došlo k příznivé stabilizaci zdravotního stavu, který je i nadále dlouhodobě nepříznivý. Posudková komise oproti uvedenému lékaři dospěla k závěru, že s ohledem na ekonomický rozbor při výkonu doporučovaných zaměstnání nebude u navrhovatele plněna podmínka podstatného poklesu na výdělku a že tedy navrhovatel není nadále ani částečně invalidní.

Ve včas podaném odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně nesouhlasil navrhovatel s odnětím invalidního důchodu s odůvodněním, že bylo rozhodnuto na základě nedostatečných zjištění; zejména lékařská komise neprovedla odborná vyšetření jeho zdravotního stavu ve specializovaném zdravotnickém zařízení. Dále byl toho názoru, že posudková komise použila lékařské zprávy, které byly podkladem rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, a nepřihlédla k připojeným lékařským nálezům. Z těchto důvodů žádal nové celkové vyšetření svého zdravotního stavu s tím, aby soudní znalec posoudil jeho zdravotní stav a jeho invaliditu.

Vrchní soud v Praze svým usnesením zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Navrhovateli byl dne 15. 11. 1991 přiznán invalidní důchod podle ustanovení § 29 zákona č. 100/1988 Sb. Navrhovateli tento invalidní důchod nebyl dosud žádným rozhodnutím odňat 1) , a to ani uvedeným rozhodnutím, které je napadeno opravným prostředkem v této věci, takže navrhovateli stále náleží přiznaný invalidní důchod a nikoli částečný invalidní důchod. Podle ustanovení § 55 zákona č. 100/1988 Sb. jestliže byla současně splněna podmínka /2/ nároku na výplatu více důchodů téhož druhu nebo jestliže byly současně splněny podmínky nároku na výplatu důchodu starobního, invalidního, částečného invalidního a za výsluhu let, vyplácel se jen jeden důchod, a to vyšší (nejvyšší).

Soud prvního stupně tedy pochybil, jestliže potvrdil přezkoumávané rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu za situace, kdy nebyl právně účinným způsobem odňat vyšší důchod invalidní.

Odvolací soud proto zrušil rozsudek soudu prvního stupně, neboť nebyly podmínky ani pro jeho potvrzení, ani pro změnu tohoto rozsudku (§ 221 odst. 1 o. s. ř.).

V novém rozhodnutí rozhodne soud prvního stupně též o nákladech tohoto odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

1) Srov. § 96 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb.; od 1. 1. 1996 srov. § 38, § 43 a § 56 zákona č. 155/1995 Sb.

2) Tato podmínka byla od 1. 1. 1995 zrušena zákonem č. 241/1994 Sb. ?